

позицію, відступитися від підтримки Тайваню в ООН і врешті-решт нормалізувати відносини з КНР. Натомість Пекін погоджувався на стратегічне стримування СРСР і надавав США "стратегічну глибину" у холодній війні. Тайвань не підписував жодних угод. Тайвань просто втратив своє місце в Раді Безпеки ООН. Про деталі домовленостей у Тайпеї дізналися постфактум — з газет.

Паралель для України очевидна: Вашингтон і Москва цілком здатні домовитися про "нову архітектуру безпеки" в Східній Європі, де Київ буде присутній лише як об'єкт рішення, а не як його суб'єкт.

ІСТОРИЧНА ПАРАЛЕЛЬ II

Ялта 1945 — Східна Європа як розмінна монета

Лютий 1945 року. Рузвельт, хворий і виснажений, потребував від Сталіна однієї речі: вступу СРСР у війну на Тихому океані проти Японії. Ціна питання — Польща, Румунія, Болгарія, Угорщина. Офіційно підписали декларацію про "вільні вибори" у визволених країнах. Неофіційно — поділили Європу на сфери впливу за картою, яку Черчілль намалював на серветці ще в жовтні 1944-го. Польський уряд у вигнанні дізнався про свою долю вже після підписання. Їхні протести були ввічливо проігноровані.

Ключовий урок Ялти: коли великі держави ведуть переговори між собою, малим союзникам залишається або прийняти результат, або протестувати з позиції абсолютної слабкості. Саме тому голос України зараз — поки переговори не почалися — є найціннішим.

ІСТОРИЧНА ПАРАЛЕЛЬ III

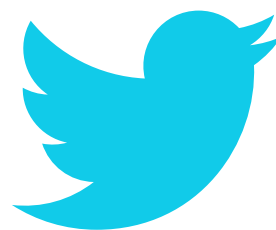
Гельсінкі 1975 — легітимізація окупації через папір

Гельсінські угоди зафіксували непорушність повоєнних кордонів в Європі — включно з тими, що виникли внаслідок радянської окупації. Захід отримав розрядку і торгівлю. СРСР отримав міжнародно-правове визнання своїх завоювань у Прибалтиці та Східній Європі. Прибалтійські уряди у вигнанні вважали це зрадою. Проте саме правозахисні механізми Гельсінкі згодом стали інструментом тиску на СРСР — доказ того, що навіть невігідні угоди можна використовувати.

Спільне у всіх трьох випадках: великі держави торгували тим, що їм формально не належало, посилячись на "реалізм" і "стабільність". Малі держави або підкорялися, або чекали на кращий момент. Угорщина чекала до 1989-го. Прибалтика — до 1991-го. Питання в тому, скільки доведеться чекати Україні і якою ціною.

Читайте також: [Путін знову спробує обдурити Трампа. Зустріч на Алясці - невдале рішення, - Bloomberg](#)

Механіка мовчазного бартеру між Путіним і Трампом

||

Щоб зрозуміти, чому ця гіпотеза заслуговує на серйозну увагу, варто розібрати конкретний механізм — як саме "невисловлена угода" може функціонувати між двома лідерами, які й без того мислять категоріями особистих домовленостей.

КРОК 1 — СИГНАЛ

Росія вимикає радари в Сирії, не активує С-400, публічно засуджує удари — але нічого реального не робить. Це не нейтралітет, це дозвіл, оформлений як безсилля.

КРОК 2 — ПРОЧИТАННЯ

Трамп і його команда фіксують: Росія "не заважала". В їхній системі координат це означає "допомогла". Не тому що є протокол, а тому що Трамп мислить угодами навіть там, де їх немає.

КРОК 3 — КОНВЕРТАЦІЯ

Путін на переговорах по Україні — відкрито чи через посередників — апелює до "доброї волі", яку він "продемонстрував" на Близькому Сході. Мовляв, я дав тобі перемогу там, дай мені стабільність тут.

КРОК 4 — ТИСК

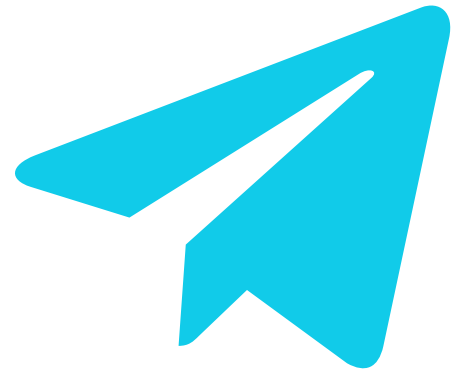
Трамп тисне на Зеленського — вийти з незахоплених частин Донецької та Запорізької областей, "заморозити" лінію фронту, відмовитися від НАТО. Сам при цьому щиро вважає це "справедливою угодою".

КРОК 5 — ЛЕГІТИМІЗАЦІЯ

Якщо Київ відмовляється — Вашингтон скорочує підтримку, посиляючись на "небажання миру". Це знайома конструкція: жертву звинувачують у власній долі.

"Найнебезпечніша угода — та, яку не потрібно підписувати. Вона існує в голові двох людей, що мислять однаково: ти дав мені щось там, я дам тобі щось тут. Назви це "реалізмом". Назви це "стабільністю". Назви це "миром".

Аналітичне спостереження редакції

Чому Путін продає те, чого у нього немає

Критики цієї гіпотези справедливо зауважать: Росія і без того не мала ресурсів допомогти Ірану. Армія виснажена трьома роками повномасштабної війни, бюджет під санкційним тиском, виробництво балістичних ракет ледь покриває власні потреби. С-400 в Сирії технічно могли б ускладнити ізраїльські удари — але їх активація означала б пряме зіткнення з Ізраїлем, якого Москва категорично уникає з самого початку вторгнення в Україну.

Але саме в цьому і полягає геній мовчазного бартеру: Путін продає те, чого у нього і так немає. Він не міг допомогти Тегерану — і "не допоміг", а просто оформив це пасивне безсилля як активну послугу.

Це класична кремлівська операція прикриття — перетворити слабкість на козир. Саме тому реакція Москви на смерть Хаменеї така показово-суперечлива: Лавров засуджує, Медведєв скаржиться в соцмережах, Чепачов закликає ООН втрутитися — і водночас жодного реального кроку.

Читайте також: **Рік бабака чи подвійна гра? Деякі підсумки української миротворчості Трампа**

"Дух Анкориджа" — мовчазний бартер, якому вже дали ім'я

Те, що досі виглядало як аналітична гіпотеза, насправді вже має власну назву і конкретну дату народження. Протягом кількох місяців російські чиновники — Путін, Песков, помічник президента Ушаков — раз у раз посилаються на "розуміння Анкориджа", "формулу Анкориджа", "дух Анкориджа". За цими евфемізмами ховається посилання на зустріч Путіна і Трампа на Алясці 15 серпня 2025 року.

Проблема — і в цьому вся суть — полягає в тому, що на тій зустрічі сторони, за всіма наявними даними, так і не домовилися. Трамп залишився незадоволений. Після саміту він тижнями говорив про "розчарування Путіним", обговорював передачу Україні ракет Tomahawk і навіть підписав нові санкції проти Росії — перші за свій другий президентський термін. Запланований обід скасували, пресконференція відбулась на пів години раніше. Тристоронньої зустрічі з Зеленським, яку Трамп анонсував після Анкориджа, досі не відбулося.

ЦИТАТА, ЯКА ПОЯСНЮЄ ВСЕ

Коли журналісти прямо запитали Пескова: що конкретно мається на увазі під "платформою Анкориджа"? — прес-секретар Кремля відповів: **"Ми, звісно, не хочемо публічно вдаватися в деталі тих положень, які обговорюються. І тому яка саме формула мається на увазі під 'формулою Анкориджа', я вам говорити не можу і не буду."**

Це не дипломатична скромність. Це навмисне створення туману — порожнього контейнера, в який Кремль може вкласти будь-який потрібний йому зміст залежно від ситуації.

Асиметрія показова: Москва постійно посилається на "розуміння Анкориджа" як на щось реальне і зобов'язуюче. Вашингтон про цей саміт майже не згадує — американські чиновники говорять про переговори виключно в контексті плану спецпредставника Стіва Віткоффа. Виникає унікальна ситуація: одна сторона будує цілий переговорний наратив на фундаменті домовленостей, яких, можливо, взагалі не існує. Або — і це ще тривожніше — які існують лише як особисті "джентльменські" розуміння між двома лідерами, які принципово не фіксують домовленості на папері.

Саме "дух Анкориджа" — це і є мовчазний бартер у дії. Не конкретний текст, не підписаний документ, а атмосфера взаємних очікувань, яку кожна сторона трактує у власних інтересах. Путін використовує її, щоб формувати переговорний простір ще до початку офіційних переговорів.

Якщо завтра Кремль скаже: "згідно з духом Анкориджа, США мають визнати наші інтереси в Україні" — Трампу буде набагато важче публічно заперечити, бо заперечення означатиме визнання того, що зустріч на Алясці була порожньою.

Читайте також: **Промова Зеленського у Мюнхені (ВІДЕО)**

Аргумент Кремля на переговорах і як йому протистояти

Незалежно від того, чи існує реальна домовленість між Путіним і Трампом, Кремль точно буде розігрувати іранську карту в переговорах. Логіка проста і спокусливо переконлива для американського вуха: "Ми відступилися на Близькому Сході — тепер ваша черга відступитися в Східній Європі. Це рівновага. Це стабільність. Це і є реалізм."

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

Депутат Думи Чепачов вже відкрито сказав те, про що інші мовчать: новий конфлікт на Близькому Сході "відволіче США від України" і відсуне мирні переговори. Це не спостереження — це стратегічна ставка Москви.

Якщо Вашингтон зосередиться на Перській затоці, а Трамп отримає свій "близькосхідний тріумф" — тиск на Київ посилиться саме тоді, коли увага союзників буде відвернена в іншому напрямку.

Мовчазний бартер страшний не тим, що він є. Він страшний тим, що Україна дізнається про нього тоді, коли він уже відбувся — як Польща дізналася про Ялту.

Протидія цьому сценарію можлива, але вимагає конкретних кроків. Перший і найважливіший — назвати цю загрозу своїм іменем у публічному просторі. Мовчазний бартер живе в тіні. Щойно його починають обговорювати відкрито — в медіа, в Конгресі США, в Європарламенті — Трампу стає незручніше його реалізовувати без пояснень. Другий крок — задіяти союзників, які відчують цю небезпеку інстинктивно: Польща, Естонія, Литва, Латвія прекрасно розуміють, що означає бути "предметом угоди" між великими державами. Вони можуть і мають стати голосом цього застереження в НАТО і ЄС.

Третій крок — парадоксальний, але важливий: Україна може використати іранський прецедент у власних інтересах. Якщо Захід готовий підтримати смерть аятоли як "перемогу над тероризмом" — варто нагадати, що Іран постачав Росії дрони, які вбивали українців. Логічний висновок: послаблення іранського режиму і послаблення Росії — це той самий фронт. І "мир в Україні" не може бути ціною за перемогу на Близькому Сході.

Читайте також: **«Епічна лють» над Персидською затокою: як операція США і Ізраїлю проти Ірану змінює Близький Схід і світовий порядок**

Замість висновку

Путін продав те, чого у нього не було. Він не міг захистити Іран — і "не захистив". Але ця пасивність, якщо її правильно розіграти у переговорах з Трампом, може стати найдорожчою "послугою", яку Кремль коли-небудь надавав. Ціна питання — не нафтові контракти і не зняття санкцій. Ціна питання — українські міста, які Путін хоче зберегти під російським контролем.

Рузвельт в Ялті думав, що рятує тисячі американських солдатів від тихоокеанської м'ясорубки. Ніксон в Пекіні думав, що буде новий світовий порядок. Можливо, Трамп щиро думає, що "близькосхідна перемога" і "мир в Україні" — це два різних питання, які не пов'язані між собою. Але саме так завжди думали великі держави, коли торгували малими.

Відмінність між 1945-м і 2026-м — одна, але принципова: Україна знає про цей сценарій заздалегідь. "Дух Анкориджа" вже існує як переговорний інструмент Кремля — і він уже використовується. Питання лише в тому, чи назве Київ це своїм іменем достатньо голосно і достатньо рано, щоб союзники почули це раніше, ніж Песков знову оголосить "формулу" без змісту — але з наслідками.

«Аргумент»

Гіпотеза про "мовчазний бартер" є авторською аналітичною конструкцією і не є стверджувальним фактом.

Читайте також:

- **Мистецтво вигаданої угоди: як Трамп і Путін зіграли в «тиждень тиші», якого не було - 2 невтішні висновки**
- **Трамп про "енергетичне перемир'я": "Путін дотримав свого слова". Але Зеленський називав зовсім інші дати "перемир'я"**
- **Маятник параної: чому Трамп, Путін та «цифровий Левіафан» — це симптоми однієї хвороби**
- **Путін за рік втратив трьох друзів та нікому з них не допоміг - Сибіга**
- **«Вибір бюлетенів, а не куль»: Нобелівську премію миру присудили опозиціонерці з Венесуели. Трамп, Путін та Лукашенко образились**
- **Розсекречені архіви довели, що Путін ніколи не приховував планів на Україну**
- **Розсекречені архіви «широсердя»: як Путін 20 років анонсував війну, а Захід боявся зіпсувати вечірку**

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

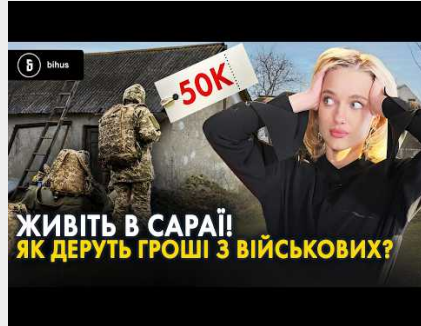
Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com